

ከ . . . በ . . . ለ . . .

ቅድስና የአንድ ባህሪ መግለጫ ይሆን ዘንድ የምድር ቋንቋዎች ተሰባጥረው የፈጠሩት የፊደል ቀመር አይደለም። ቅድስና ከፍጥረታት ውጪ በሆነው አካል በትንሽ ቀዳዳ ውስጥ እንደሚፈነጥቅ የፀሐይ ብርሃን ለፍጥረታቱ የተቸረ ነው። ቅዱስነት የመለኮት ልህቀት የተንጸባረቀበት ባህሪ ነው። ቅዱስነት አይመረመሬት ነው። በዚህ መጣጥፍ ቅድስናን ስናነሳ አለማው “የእግዚአብሔርን ቅድስና” አውቀንና ተረድተን ጨርሰን ለመቀመጥ አይደለም። ነገር ግን ከመታወቅ የሚያልፈውን ይህን የመለኮት ማንነት እርሱ ሊገልጥልን በወደደው ልክ በጥቂቱ ጨልፎ ለመመልከት ነው።

የሰው ልጅ ከመፈጠሩ በፊት፤ መላዕክት ጅማሬን ከማግኘታቸው በፊት፤ እንዲሁም ዓለም "ይሁን" ተብሎ ከመዘርጋቱ በፊት እግዚአብሔር በራሱ ቅዱስ ነበረ ። የእግዚአብሔር ቅድስና ከፍ ካለ ምንጭ ወደ እርሱ የተንቆረቆረ ሳይሆን፤ ከራሱ ውስጥ ፈልቆ የወጣ ማንነቱ ነው። እግዚአብሔር የቅድስና ምንጭ ነው። ቅድስና የእግዚአብሔር አንድ ባህርይ ብቻ አይደለም፤ የባህርያቱ ሁሉ መሠረት ነው። የእግዚአብሔር ፍቅር ቅዱስ ፍቅር ነው፤ የእግዚአብሔር ፍርድ ቅዱስ ፍርድ ነው፤ የእግዚአብሔር ምሃደል ቅዱስ ሃደል ነው፤ ስለዚህ ቅድስናው የባህርያቱ ሁሉ “ዛውድ” ነው።

እግዚአብሔር ለቅድስናው ምንጭ ራሱ ነው። የእግዚአብሔር ቅድስና ልክ የለውም እንዲያው ግን ልክ ይኑረው ብንልል ኩ እግዚአብሔር ራሱ ነው።

ሆኖም እግዚአብሔርን ለመግለጽ ከምንጠቀምባቸው ቃላት ሁሉ እርሱን በተሻለ ሁኔታ የሚገልጽ እና እርሱ በጣም የሚያሳስበው አንድ ቃል አለ፤ ያም ቃል ቅዱስ ነው። ታዲያ ቅድስና ምንድን ነው? ለቅዱስ የዕብራይስጥ ቃል ቃዶሽ ሲሆን የግሪክ ቃል ደግሞ ሃጊዮስ ነው። በሁለቱም ሁኔታዎች ትርጉሙ ከርኩስ ነገር መለያየት ወይም መለየት፤ to transcend (meaning to rise above /go beyond) ነው። ስለዚህ የእግዚአብሔር ቅድስና መለየቱ እና ፍጹም የሞራል ንጽሕናው ነው። እርሱ መላ በመላ ከፍ ያለ፤ መላ በመላ የተለየ እና የፍጹምነት መለኪያ ነው። እርሱ ከኃጢአት መላ በመላ የተለየ ነው። ቅድስናው ነው በብሉይ ኪዳን እስራኤላውያን ያለ ተገቢ መስዋዕት እና ሥርዓት ወደ እርሱ መቅረብ የማይቻል ያደረገው። ስለዚህ ብዙ ጊዜ ስለ ቅድስና ስናስብ ከሚመጣልን "ከኃጢአት መለየት እና ንፁህ ሆኖ መኖር" ከሚሉት ቃላት ላቅ ያለ ግን ደግሞ በውስጡ እነርሱን ምያቀፈ ጥልቅ ትርጓሜ ያለው ቃል ነው። ቅዱስ ማለት ከሀጥያት የጸዳና ንፁህ መሆን ማለት ቢሆንም፤ እርሱን ብቻ ማለት ግን አይደለም። ቅዱስ ማለት ፍፁም የተለየና የላቀ ማለት ነው።

እግዚአብሔርን ለመግለጽ አንድ ቃል ብቻ መጠቀም በቂ ይሆንን?

መጽሐፍ ቅዱስ እግዚአብሔር ፍቅር ነው (1ኛ ዮሐንስ 4:8) ስለሚል ወዲያውኑ ወደ አእምሮ የሚመጣው ፍቅር ሊሆን ይችላል። ወይም ደግሞ ወደ አእምሮ የሚመጣው እግዚአብሔር በዘጸአት 34:6-7 ላይ ራሱን ለመጀመሪያ ጊዜ ሲገልጽ ከተጠቀመባቸው ቃላት አንዱ ሊሆን ይችላል፡ - ረኅራኄው፣ ጸጋው፣ ትዕግሥቱ፣ ታማኝነቱ፣ ይቅር ባይነቱ እና ፍትሐ። ብዙዎቻችን ስለ እግዚአብሔር ወደ አንድ የተለየ ባሕርይ እንሳባለን ምክንያቱም እግዚአብሔር በራሳችን ሕይወት ውስጥ በዚያ ባሕርይ ሲሠራ ስላየን ነው።

ኢሳይያስ 6:1-5
1 ንጉሡ ዝያን በሞተበት ዓመት እግዚአብሔርን በረጅምና ከፍ ባለ ዙፋን ላይ ተቀምጦ አየሁት፤ የልብሱም ዘርፍ መቅደሱን ሞልቶት ነበር።

2 ሱራፌልም ከእርሱ በላይ ቆመው ነበር፡ ለእያንዳንዱም ስድስት ክንፍ ነበረው፤ በሁለት ክንፍ ፊቱን ይሸፍን ነበር፡ በሁለቱም ክንፍ እግሮቹን ይሸፍን ነበር፡ በሁለቱም ክንፍ ይበር ነበር፡፡

3 አንዱም ለአንዱ፡- ቅዱስ፡ ቅዱስ፡ ቅዱስ፡ የሠራዊት ጌታ እግዚአብሔር፤ ምድር ሁሉ ከክብሩ ተሞልታለች፡ እያለ ይጮኽ ነበር፡፡

4 የመድረኩም መሠረት ከጭሻው ድምፅ የተነሣ ተናወጠ፡ ቤቱንም ጧሽ ሞለበት፡፡

5 እኔ ም፡- ከንፈሮቼ የረከሱብኝ ሰው በመሆኔ፡ ከንፈሮቻቸውም በረከሱባቸው ሕዝብ መካከል በመቀመጤ ዓይኖቼ የሠራዊትን ጌታ ንጉሡን እግዚአብሔርን ስለአዩ ጠፍቻለሁና ወዮልኝ! አልሁ፡፡

ቅዱሳት መጻሕፍት እግዚአብሔር ፍትሕ፣ ፍትሕ፣ ፍትሕ ነው ወይም ፍቅር፣ ፍቅር፣ ፍቅር ነው አይሉም፤ ነገር ግን ቅዱስ፣ ቅዱስ፣ ቅዱስ ነው ይላሉ፡፡ ዕብራይስጥ ንጽጽራዊ ወይም የላቀ ደረጃን (ማለትም የበለጠ ቅዱስ ወይም እጅግ ቅዱስ) ለመግለጽ ሰዋሰዋዊ መንገድ የለውም፡፡ የአንድን ነገር አስፈላጊነት የሚያሳይበት መንገድ በመድገም ነው፡፡ ይህንንም መሰረት አድርጎ መጽሐፍ ቅዱሳችን የተለያዩ በታዎች ላይ ይህን የቋንቋ ህግ ይጠቀማል፡፡ ለምሳሌ ያህል ኢየሱስ ክርስቶስ አንድን ነገር እውነት መሆኑን ሲናገር “እውነት እውነት እላችኋለሁ...” ይልክ ነበር፡፡ እዚህ ጋር እውነት የሚለው ቃል ሁለት ጊዜ መደጋገም የነገሩን እውነተኛነት ያፀናል፡፡

ነገር ግን በመላው መጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ የአንድን ነገር ልህቀትና ታላቅነት ለማመልከት ወደ ሦስተኛ ደረጃ ከፍተኛ ሰነድ ጊዜ ተደጋግሞ የተነገረ እግዚአብሔር ባህሪ አንድ ብቻ ነው፡፡ እርሱም ቅዱስ ነው፡፡

አይገርምም!!! መጽሐፍ ቅዱስ የትኛውም ስፍራ ላይ እግዚአብሔርን “ፍቅር፤ ፍቅር፤ ፍቅር” ወይም “ሁሉን ቻይ፤ ሁሉን ቻይ፤ ሁሉን ቻይ” አይለውም፡፡ ቅድስናን በተመለከተ ግን ቃሉ የሚለው ዝም ብሎ “ቅዱስ” ነው ወይም ደግሞ “ቅዱስ፤ ቅዱስ” ነው ብቻ አይደለም፤ ነገር ግን “ቅዱስ ቅዱስ ቅዱስ” ነው! ይላል፡፡ ጭምሮም መላዕክት ሁሉ በፊቱ ሆነው “ቅዱስ፣ ቅዱስ፣ ቅዱስ” እያሉ ይጮሉ! ይላናል፡፡

ይህንን የእግዚአብሔርን ማንነት መጽሐፍ ቅዱስ ከዘፍጥረት እስከ ራዕይ ድረስ አጉልቶ ያስተጋባል፡፡ ይህ መደጋገም ደግሞ እግዚአብሔር ከፍጥረታቱ የተለየ ብቻ ሳይሆን፤ እጅግ በጣም የተለየና ወደር በሌለው ልዩነት የገነነ አምላክ እንደሆነ ያሳያናል፡፡

እግዚአብሔር ቅዱስ ሆኖ ከመታየት ሌላ የሚፈልገው ነገር የለም፤ ምክንያቱም እርሱ ቅዱስ መሆኑን ስናውቅ በፍጥረት ውስጥ ያለው ነገር ሁሉ አምልኮና አድናቆት የማይገባው መሆኑን እንረዳለን፤ እንደ እግዚአብሔር ያለ ቅዱስ የለምና፤ ከአንተ በቀር ሌላ የለምና፤ እንደ አምላካችን ያለ ዓለት የለም (1 ሰሎሌ 2:2)፡፡ ስለዚህ አምላካችን የሁሉም ዓይነት ቅድስና ምን ጭነው፡፡

በኤደን ውብ የአትክልት ስፍራ እንጀምር . ከበላሃቸው ጣፋጭ ፍሬዎች አስብ; በኤደን የነበረው ፍሬ የበለጠ ጣፋጭ ነበር፤ ከየሃቸው ውብ አበባዎች አስብ፤ በኤደን የነበሩት አበቦች የበለጠ ውብ ነበሩ እግዚአብሔር ፍጹም ዓለምን ፈጠረ፤ የኃጢአት ውጤት የሌለበት ዓለም፤ ህመም፤ እንባ፤ ወይም ሞት የሌለበት ዓለም ፈጠረ ከሁሉም በላይ፤ እግዚአብሔር በእግዚአብሔርና በሰው መካከል የቅርብ ወዳጅነት ያለበት ዓለም ፈጠረ ምንም ነገር ሰውን ከፈጣሪው አልለየውም፡፡ በየቀኑ እግዚአብሔር አዳምንና ሔዋንን ይጎበኝ ነበር ሌላ ፍጥረት ይህን መብት አልነበረውም፡፡ እግዚአብሔር ሰውን ከራሱ ጋር ልዩ ግንኙነት እንዲኖረው ፈጠረው በኤደን ገነት ውስጥ በእግዚአብሔርና በሰው መካከል ፍጹም ሰላም ነበር ሰይጣን ይህን ፍጹም ዓለም ማጥፋት ፈለገ፤ ሰይጣን እግዚአብሔር የፈጠረውን ሁሉ ይጠላ ነበር፤ ከሁሉም በላይ ሰይጣን በእግዚአብሔርና በሰው መካከል ያለውን የቅርብ ወዳጅነት ይጠላ ነበር፡፡ ይህን የፍቅርና የመተማመን ግንኙነት ለማጥፋት ቆርጦ ነበር፤ ነገር ግን ሰይጣን ሰውን በቀጥታ ማጥፋት አልቻለም፤ ስለዚህ በእግዚአብሔርና በሰው መካከል ያለውን ግንኙነት ለማጥፋት ወሰነ ሰይጣን እግዚአብሔር ቅዱስ እንደሆነ እና እግዚአብሔር ሰውን በመልኩ እንደፈጠረው ያውቅ ስለነበር ሰይጣን በሰው ልጅ ውስጥ ያለውን ቅዱስ ምስል ማጥፋት ፈለገ፤ ቅዱስ እግዚአብሔርና ቅዱስ ሰው ያልተቋረጠ ግንኙነት ይኖራቸው ነበር፤ ነገር ግን ሰይጣን ሰውን ወደ ኃጢአት በመፈተን ይህን ግንኙነት ሊያጠፋው ችሏል፤ ሰይጣን በእባብ መልክ ወደ ሔዋን መጣ፡፡ እባቡ የእግዚአብሔርን ትእዛዝ ጠየቀ፤ "እግዚአብሔር በእርግጥ 'ከአትክልቱ ስፍራ ከማንኛውም ዘፍ አትብሉ' ብሏልን?" ብሎ ጠየቀ፤ በውስጡ መልካም ያልሆነ ነገር ላለመጪ የእግዚአብሔርን መልካምነት እንድትጠራጠር አደረገ፤ ሔዋንም እንዲህ ብላ መለሰች "ከአትክልቱ ስፍራ ከዘፎች ፍሬ መብላት

እንችላለን፤ ነገር ግን እግዚአብሔር 'በአትክልቱ ስፍራ መካከል ካለው ዘፍፍሬ አትብሉ እንዳትሞቱ አትንኩትም' ብሏል" (ዘፍጥረት 3:1-6)። እባቡ እግዚአብሔር መልካም ነገርን ከአዳምና ከሔዋን እንደከለከለ አስመስሎ ከሰሰ፤ እባቡ እንዲህ አለ "በእርግጥ አትሞቱም። እግዚአብሔር ከእርሱ በበላችሁ ጊዜ ዓይኖቻችሁ እንደሚቆጠሩት መልካምና ክፉን እንደሚያውቁ እንደ እግዚአብሔር እንደምትሆኑ ያውቃልና። " እባቡ ሔዋንን ወደ ትዕቢት ፈተናት "እንደ እግዚአብሔር ትሆናላችሁ" (ዘፍጥረት 3:4-5)።

ሔዋን ፍሬውን በላች፤ ለአዳም ሰጠችው፤ እርሱም በላ አዳምና ሔዋን የእግዚአብሔርን ሕግ እንደጣሱ ያውቁ ነበር። እግዚአብሔር ወደ አትክልቱ ስፍራ ሲመጣ፤ አፍረው ከእርሱ ተደበቁ። በእግዚአብሔርና በሰው መካከል የነበረው የቅርብ ወዳጅነት ተቋረጠ፤ እግዚአብሔር አዳምና ሔዋንን ከኤደን ገነት አስወጣቸው ኃጢአት በእግዚአብሔርና በሰው መካከል ያለውን ግንኙነት ፈፅሞ አቋረጠ፤ ኃጢአት በእግዚአብሔር የሰው ልጅ ውስጥ ያለውን ምስል አበላሸ፤ ነገር ግን በምህረቱ ባለጠጋ የሆነው በፍቅሩ ብዛት ምክንያት እግዚአብሔር ሰውን ከዚህ አስከፊ ሁኔታ ውስጥ አልተወደም። እግዚአብሔር እንዲህ ማለት ይችል ነበር፤ "አዳም ይህን አደጋ ያመጣኸው አንተ ነህ፤ የእራስህ ችግር ነው! እኔ ትኛህ እሄዳለሁ አላለም።" ይልቁንም፤ አፍቃሪ እግዚአብሔር ለኃጢአታችን መድኃኒት አቀረበ። ይህ መድኃኒት ወደ ይቅርታ የሚወስድ መንገድን አዘጋጅቷል፤ እግዚአብሔር በቅዱስ እግዚአብሔርና በወደቀው ሰው መካከል ያለውን ግንኙነት ለመመለስ መንገድ አቀረበ። እግዚአብሔር "ከኃጢአት ቅጣት ነፃ ኖችሄ፤ ነገር ግን ከኃጢአት ኃይል ፈጽሞ ነፃ አትሆኑም" በማለት አልረካም። አይ! መልካም የሆነው እግዚአብሔር ሰው ቅዱስ ሊሆን የሚችልበትን መንገድ አቀረበ። እግዚአብሔር በቅዱስ ሕዝብ ጋር በአትክልቱ ስፍራ ይሄድ ነበር፤ ከኃጢአተኛ ሕዝብ ጋር መሄድ አይችልም ነገር ግን እግዚአብሔር ከሕዝቡ ጋር ግንኙነት ይፈልጋል፤ ስለዚህ እኛን ቅዱሳን ለማድረግ ያልደከመ እግዚአብሔር በመጽሐፍ ቅዱስ ውስጥ እግዚአብሔር ከእርሱ ጋር ግንኙነት ሊኖረው የሚችል ቅዱስ ሕዝብ ለማድረግ ሲሠራ እናያለን። እግዚአብሔር ኃጢአተኛ “እንደሆንን ያውቃል፤ ነገር ግን ለኃጢአታችን ዓይኖቼን እጨፍናለሁ እናም ጻድቅ እንደሆናችሁ አስመስላለሁ” አላለም። ይልቁንም እግዚአብሔር ሕዝቡን ቅዱስ እንደሚያደርግ ቃል ገብቷል። እግዚአብሔር አምላክህን ብትጠብቅና በመንገዱ ብትሄድ፤ እግዚአብሔር እንደ ማለልህ ለራሱ ቅዱስ ሕዝብ አድርጎ ያቆምሃል (ዘግግም 28:9)።

እግዚአብሔር ሕዝቡን ቅዱስ ማድረግ ይፈልጋል። ይህ የእግዚአብሔር ለሕዝቡ ያለው ዓላማ ነው። እግዚአብሔር ሕዝቡ ቅዱስ ሕዝብ፤ በእግዚአብሔር ቤዛ የተደረጉ ለእግዚአብሔር የሚኖሩ ተብላው እንደሚጠሩ ቃል ገብቷል (ኢሳይያስ 62:12)። ታዲያ እግዚአብሔር በዚህ በአዲስ ኪዳን ዘመን ይህን እንዴት አደረገ? የእግዚአብሔር ፈቃድ የኢየሱስ ክርስቶስ ሥጋ አንድ ጊዜ ለዘላለም በመሥዋዕቱ፤ በመስቀል ላይ ያንን መከራ ማየቱ ቅዱሳን እንድንሆን ነበርና (ዕብራውያን 10:10)። ኢየሱስም ወደ መስቀል ከመሄዱ ጥቂት ሰዓታት በፊት ከደቀ መዛሙር ጋር በነበረበት ጊዜ፤ ይህን ወደ እግዚአብሔር አብጸለየ፡ - “በእውነትህ ቀድሳቸው እኔም በእውነትህ ቅዱሳን እንዲሆኑ ራሴን ለእነርሱ ... ቅዱስ መሥዋዕት አድርጌ እሰጣለሁ” (ዮሐንስ 17:17,19)። ከዚያም ኢየሱስ ይህን አደረገ፤ ለእኛ (ለአማኞች) በግል ጸለየ። እኔ የምጸልየው ለእነዚህ ደቀ መዛሙር ብቻ ሳይሆን፤ በእነርሱ መልእክት በእኔ ለሚያምኑ ሁሉ ነው (ዮሐንስ 17:20)። ይህም እኛን ያካትታል። ክርስቶስ በመስቀል ላይ የሞተው ከኃጢአት ሊያድነን ብቻ ሳይሆን፤ ቅዱሳን እንድንሆንም ጭምር ነው።

እግዚአብሔር የሰው ልጆችን በታላቅ ፍቅሩ እንደ ወደደ ማሳያ ፍቅሩን የገለጠበት መንገድ እኛን የእግዚአብሔር ቅዱስ ሕዝብ ተብለን እንድንጠራ የዋለው ውለታ ነው እንጂ የሰው ልጅ ችሎታ አላመጣውም። እግዚአብሔር ለቅድስናው ምን ጭኦ ያስፈልገውም እኛ ግን በራሳችን ቅዱሳን ወይም ቅዱስ ልንሆን አንችልም፤ እርሱ ግን የመውደዱን ልክ ለማሳየት ፍቅሩን በቅድስና ውስጥ ለእኛ አካፈለ።

ይህን ቅድስና ለእኛ ያካፈለው በልጁ በክርስቶስ ሞት በኩል ብቻ ነው። ይህ ማለት እግዚአብሔር ለሰው ልጅ ያዘጋጀውን ቅድስና ሊካፈልበት የሚችለው መንገድ ኢየሱስ ክርስቶስ ብቻ መሆኑን መፅሐፍ ቅዱስ አስረግጦ ይናገራል፤ አምላክ ሰው ከሆነ በት ማስጥራት መካከል እግዚአብሔር ከሰው ጋር የነበረውን ህብረት ለማደስ ሲሆን ይህ ደግሞ በእርሱ ጥንቃቄ (እኛ) እና በቅዱሱ በእግዚአብሔር መካከል ለማድረግ ሲታሰብ አንዱ ወደሌላው መቅረብ አለበት፤ አስቀድመን እንደተመለከትነው እግዚአብሔር ቅድስናውን ሊተው አይችልም፤ ስለዚህ እኛን ወደራሱ ለማስጠጋት በደምዋጋ እኛን መግዛት ነበረበት ይህን ደግሞ ያደረገው ራሱን አዋርዶ በምድር እንደእኛ ስጋ ለብሶ ተመልሶ ከኃጢአት በስተቀር በሁሉ ተፈትኖ፤ በመስቀል ላይ ሞቶ ስለእኛ እርግማን ሆኖ፤ ኃጢአት ያለውቀውን እርሱ ስለእኛ ኃጢአት ሆኖ፤ በሶስተኛው ቀን ከመታን ተነስቶ፤ ከ40 ቀናትም በኋላ አርጎ፤ ይህ ወደ ሰማይ ያረገ ጌታችን ተመልሶ እንደሚመጣ ባለ እምነት ከእግዚአብሔር ቅድስና መካፈል ቻልን።

“እናንተ ግን ወደ ጽዮን ተራራና ወደ ሕያው እግዚአብሔር ከተማ፣ ወደ ሰማያዊቷ ኢየሩሳሌም፣ ወደ አእላፋት መላእክት ማኅበርና በደስታ ወደ ተሰበሰቡት፤ ስማችሁ በሰማይ ወደ ተጻፈው በኩራት ማኅበር፣ ወደ ሁሉ ዳኛ ወደ እግዚአብሔር፣ ፍጹማንም ወደሆኑት የጻድቃን ነፍሳት፣ ወደ አዲስ ኪዳን መካከለኛ ወደ ኢየሱስ፣ ከአቤል ደምዐልቅ መልካም ወደሚናገረውም ወደ መርጫት ደምደርሳችኋል።” ዕብ 12: 24

በክርስቶስ ስራ በኩል ነው እኛ ማንም ሊገባበት ወደ ማይቻል ስፍራ የገባነው፤ በዚህ ስፍራ ለመገኘት ያዋጣነው ነገር የለም ይህ ሁሉ ሲደረግ እኛ ከእምነት ውጪ አንዳች በአቅማችን፣ በኃይላችን እንዲሁም በተግባራችን ያመጣነው ጉዳይ አይደለም።

እንዴት ነው ታዲያ ምን ቀደሰው?

እግዚአብሔር ይህን እንድናደርግ ደግሞ ብቻችንን አልተተውንም፤ እግዚአብሔር ግን ራሱን በእኛ ውስጥ አሳድሮ በራሱ ኃይል እንድንኖር አቅምን ሰጥቶናል። ለእኛ ብቻችንን መቀደስ እንደማንችል አውቆ እግዚአብሔር በእኛ ውስጥ አደረገ (ሰረጸ)። ይህ ሰራዊ መንፈስ ቅዱስ በውስጣችን ዕለት በዕለት ባለን ህይወት በትክክለኛ መንገድ እንድንኖር ሲረዳን ሲደግፍን እንመለከታለን።

ይህ ማለት ግን የሰውልጅ በቃ ተቀበለ ይህ ቅድስና በቃ ከፍሎ ካለ መጣው ለማቆየትም በውስጡ እግዚአብሔር ካለለት እንደፈለገ ይኑር ማለት አይደለም፤ እግዚአብሔር እኛን ያዳነበት እና የቀደሰበት መንገድ አንድ ሰው ልብስን እንደመቀየር ይመስላል፤ ይህም ማለት እኛ በኃጢአት ጉድፍ እና ቆሻሻ አውጥቶ አጥቦ በደመቀድሶ ቅድስናን አለበስን (ነጭልብስ)፤ ይህንን ያለበስንን ልብስ የመጠበቅ ግዴታ ግን አለብን። ይህም ስንል ቅድስና ክርስቶስን ለተቀበለ ግዴታ እንጂ ምርጫ እንዳልሆነ ለማሳሰብም ጭምር ነው። እግዚአብሔር እከተላለው፤ ማለት የራስን ህይወት ትቶ እግዚአብሔር ኑሮ ገሎ የጠራውን ኑሮ ማለት ነው።

"ከክርስቶስ ጋር ተሰቅዬ አለሁ፤ እኔም ከእንግዲህ ወዲህ ሕያው አይደለሁም፤ ክርስቶስ ግን በእኔ ይኖራል፤ አሁንም በሥጋ የምኖረው በእግዚአብሔር ልጅ እምነት ነው፤ እርሱም የወደደኝ ራሱንም ስለ እኔ አሳልፎ የሰጠኝ።" ገላ 2: 20

መጀመሪያ እንደተመለከትነው ቅድስና ማለት መለየት ነው፤ ለእኛ ሲሆን ለእግዚአብሔር መለየት የሚል ትርጓሜ ሲኖረው ለእግዚአብሔር መለየት ከራስ ሃሳብ፣ ፍላጎት እንዲሁም ስሜትም ጭምር ነው። ስለዚህ የታተመንበትን ቅዱሱን የእግዚአብሔር መንፈስ ሳናሳዝን እርሱ ኑሮ ብሎ ለእኛ ባስቀመጠው የፍጹም እና ረድፍ ላይ ብቻ በመኖር እግዚአብሔርን መቅረብ እንችላለን።

- ✓ ቅዱስ መሆን ማለት ከእግዚአብሔር ጋር የጠበቀ ግንኙነት መያዝ ማለት ነው (2 ቆሮንቶስ 6:16-18)
- ✓ ቅዱስ መሆን ማለት የእግዚአብሔርን መልክ ማንጸባረቅ ማለት ነው (ቆላስይስ 3:10, 2 ቆሮንቶስ 3:18)
- ✓ ቅዱስ መሆን ማለት ለእግዚአብሔር መለየት ማለት ነው (ዘጸአት 29:44, ዘሌዋውያን 20:26)
- ✓ ቅዱስ መሆን ማለት ያልተከፋፈለ ልብ መያዝ ማለት ነው (1ኛ ገሥት 8:61)
- ✓ ቅዱስ መሆን ማለት ጻድቅ ሕይወት መኖር ማለት ነው (ቆላስይስ 1:22, ቲቶ 2:12, 14)።
- ✓ ቅዱስ መሆን ማለት ለእግዚአብሔርና ለባልንጀራችን ፍጹም ፍቅር መያዝ ማለት ነው (ማቴዎስ 22:36-40)።
- ✓ ቅዱስ መሆን ማለት በመንፈስ ቅዱስ መላት መኖር ማለት ነው (ሕዝቅኤል 36:27, ኤፌሶን 5:18)
- ✓ ቅዱስ መሆን ማለት ክርስቶስን መምሰል ማለት ነው (ሮሜ 8:29)።
- ✓ ቅድስና እግዚአብሔርን ለማየት ያዘጋጀናል (1 ዮሐንስ 3:2-3, ዕብራውያን 12:14)

ባልቀደስስ???

"ሰለምን ከሁሉ ጋር ተከታተሉ፣ ያለ ቅድስና ምንታን የሚይዩ የለም።" ዕብ 12: 14

አለመቀደስ የመጀመሪያ የሚያመጣብን ነገር እግዚአብሔር በልጁ የከፈለውን ዋጋ ንቅ፤ ከእግዚአብሔር ጋር ህብረት እንዲኖረኝ አልፈልግም ማለት ነው። የእውነትን እውቀት ከተቀበሉ በኋላ ሆነ ብለውኃጤት የሚሠሩ ሰዎች ለኃጢአት መሠዋዕት እንደሌላቸው እና አስፈሪ የፍርድ መጠበቅ እንደሚገባቸው ይናገራል። ይህ እንደ አንድ ሰው መሆኑ በመሉ በእግዚአብሔር መንገድ ለመሄድ ፈቃደኛ ካልሆነ እና ንስሐ ለመግባት ፈቃደኛ ካልሆነ ከእግዚአብሔር የመገለል ውጤት ነው።

ይህ ብዙ ጊዜ እንደክርስቲያን መጠንቀቅ ያለብን ነገር ነው። እኔ የህይወቴ ባለቤት ነኝ ከሚል ትዕቢተኝነት የሚጀምር የኑሮ መስመር ነው፤ ቅዱሱ መፅሐፋችን ደግሞ ለእኛ መማሪያ ይሆኑ ዘንድ እንደነዚህ አይነት ሰዎች አስቀምጥልናል።

“የእግዚአብሔርን ልጅ የረገጠ፣ የተቀደሰበትንም የኪዳንን ደም እንደረከሰ ነገር የቆጠረ፣ የጸጋውንም መንፈስ ያዋረደ ሰው እንዴት የሚጠስ ቅጣት እንዲገባው ይቈጠራል?” ዕብ 10: 29

አለመቀደስ ቀላል ነገር እንዳልሆነ መፅሐፍ ቅዱሳችን ይናገራል። አለመቀደስ ቀጥታ ስናዋውቅ ፈሰሰውን ዋጋ አውቂያለውን ይህን ማወቁ ህይወቴ ላይ ለውጥ ማምጣት አለማምጣት ላይ እግዚአብሔር አይመለከተውም ማለት ነው፤ ይህ ደግሞ ዕብራውያን 10: 29 ላይ እንደሚናገረው፤ የክርስቶስን ደም ኃጢአትን የሚያስተሰርይ፣ አማኞችን የሚቀድስና ከእግዚአብሔር ጋር የሚያስታርቅ ነው። የክርስቶስ ደም ቅዱስ፣ ንጹህና ልዩ የሆነ የኃጢአት ክፍያ የሆነውን ደመወዝ ቅዱስና የሚቀድስ የመሆኑን እውነት አለመቀበል፤ የኃጢአትን ስርዓትና ከእግዚአብሔር ጋር መታረቅን የሚያመጣውን የደመወዝ ኃይል መናቅ እንዲሁም ክርስቶስ ለኃጢአታችን የሞተውን ደመወዝ ያፈሰሰው ዓላማት ጉም የለሽ እንደሆነ አድርጎ መውሰድ ነው።

እግዚአብሔር ደግሞ በአንድያ ልጁ እንደማይደራደር እዚሁ ክፍል ላይ ይናገራል፤ የእግዚአብሔርን ልጅ የረገጠ፣ የኪዳንን ደም እንደረከሰ ነገር የቆጠሩ እና የጸጋውን መንፈስ ያዋረዱ ሰዎች የከፋና የዘላለም ቅጣት ይገጥማቸዋል፤ ከእንግዲህ ወዲህ ለኃጢአታቸው ስርዓት የላቸውም፤ የሚያስፈራ የእግዚአብሔርን ፍርድ ይጠበቃሉ፤ በመጨረሻም ከእግዚአብሔር ዘላለማዊ ይለያሉ።

ስለዚህ

ቅድስና የክርስትና ሕይወት ማዕከላዊ ምሰሶ ሲሆን፣ የእግዚአብሔር ማንነት መሠረታዊ አካል ነው። እግዚአብሔር ራሱ የቅድስና ምንጭ መለኪያ ሲሆን፣ ባህሪው ፍጹም ንጹህናን፣ ሞራላዊ ፍጽሞናንና ከኃጢአት ፍጹም መለያየትን ያመለክታል። በብሉይ ኪዳን የእግዚአብሔር ህዝብ ቅድስና በስርዓቶች፣ በመስዋዕቶችና ከሌሎች ህዝቦች በመለየት ሲገለጽ፣ የአዲስ ኪዳን ቅድስና ግን እጅግ የላቀና ጥልቅ የሆነ ልኬት አለው። በአዲስ ኪዳን ቅድስና ማለት በክርስቶስ መስዋዕትነት አማካኝነት የምናገኘው ማንነት ሲሆን፣ ይህም በመንፈስ ቅዱስ ኃይል የሚፈጸም ውስጣዊና ፍጹም ለውጥ ነው። "እኔ ቅዱስ ነኝና እናንተም በኑሯችሁ ሁሉ ቅዱሳን ሁኑ" (1ኛ እጥረስ 1:16) የሚለው ቃል፣ ቅድስና የግል የሞራል አመለካከት ብቻ ሳይሆን፣ ከአለም የተለየ የአኗኗር ዘይቤ፣ የክርስቶስን ፈላጊ መከተል እና የአምልኮ ህይወት እንደሆነ ያሳያል።

የነቢዩ ኢሳይያስ ገጠመኝ (ኢሳይያስ 6:1-7) የእግዚአብሔርን ቅድስና አስፈሪነትና ታላቅነት በግልጽ ያሳያል። "ቅዱስ፣ ቅዱስ፣ ቅዱስ የሰራዊት ጌታ እግዚአብሔር" የሚለው የሱራፌል ጭኝት፣ የቅድስና ውልክ የሌለው ታላቅነት ሲሆን፣ ይህም ማንም ፍጥረት በራሱ ሊቆምበት የማይችል መሆኑን ያረጋግጣል። ኢሳይያስ እንኳን በራሱ የረከሱ ከንፈሮች ምክንያት ራሱን የጠፋ አድርጎ ሲመለከት፣ የእግዚአብሔር ቅድስና ምን ያህል ከፍ ያለ እንደሆነ እንረዳለን። ታዲያ ይህን ቅዱስ አምላክ እንዴት ልንገናኘው እንችላለን? መልሱ የእግዚአብሔር ፍቅር በልጁ በኢየሱስ ክርስቶስ የተገለጠበት አስደናቂ መንገድ ነው። እኛ በራሳችን ቅዱሳን ለመሆን ፈጽሞ የማንችል ቢሆንም፣ እግዚአብሔር በመለኮታዊ ፍቅሩና ጸጋው የቅድስናውን ምንነት በክርስቶስ ሞት በኩል አካፈለ። ክርስቶስ በደሙ ዋጋ ገዝቶን፣ ኃጢአት የሌለበት እርሱ ስለ እኛ ኃጢአት ሆኖ በመሞትና በመነሳት፣ ወደ እግዚአብሔር ቅድስና እንድንካፈል መንገድ ከፈተልን። ዕብራውያን 12:24 ላይ እንደተገለጸው፣ "ከአቤል ደም ይልቅ መልካም ወደሚናገረውም ወደ መርጨት ደም" በመድረሳችን፣ ማንም ፍጥረት ሊገባበት ወደማይችለው ስፍራ በእምነት ብቻ ገብተናል። ይህ ሁሉ የሚሆነው በእኛ ጥረት ሳይሆን በክርስቶስ ፍጹም ሥራ ነው።

ይህንን በክርስቶስ ያገኘውን ቅድስና የመጠበቅ ኃላፊነት ግን አለብን። እግዚአብሔር ብቻችንን አልተወንም፤ መንፈስ ቅዱስ በውስጣችን አድሮ በትክክለኛው መንገድ እንድንመለስ ይረዳናል። ገላትያ 2:20 እንደሚያስረዳው፤ ከክርስቶስ ጋር ተሰቅለን የድሮው መንነታችን ከሞተ በኋላ፤ ክርስቶስ በእኛ ውስጥ ይኖራል። ይህም የአኗኗር ዘይቤያችንን ከዓለም በመለየት፤ በክርስቶስ ፈቃድና ፍላጎት መመራትን ይጠይቃል። ቅድስና ምርጫይሆን የክርስቶስን ተከታይ ለሆነ ሁሉ ግዴታ ነው።